

תלמודו בידו

דף לו עמוד א

א] הלך בעלה עם צרתה למדינת הים ומת, האם יכולה להתייבם, או לחלוץ ולהינשא לשוק בתוך תשעה חדשים, ומדוע ?

ב] הלך בעלה עם צרתה למדינת הים ומת, האם יכולה לחלוץ מיד ולהינשא לאחר תשעה חדשים, ומדוע ?

ג] חילק נכסיו וריבה לאחד יותר מחלקו, האם דבריו קיימים ?

ד] שכיב מרע שחילק שדותיו בשטר אחד, לאחד כתב בלשון מתנה ולשני בלשון ירושה, האם השני קנה ?

א] להתייבם: אסורה. שמא ילדה צרתה והולד בן קיימא, ואסורה ליבם משום אשת אח. לחלוץ: אסורה. שמא צרתה מעוברת, ואין חליצה מתירה אותה לשוק אלא הולד, והולד אינו פוטר עד שיצא לאויר העולם.

ב] ריש לקיש: אינה יכולה לחלוץ. שמא צרתה מעוברת, וחליצה בשעה שצרתה מעוברת אינה חליצה. ולבסוף תפיל את ולדה, ונמצאת זקוקה ליבום.

ר' יוחנן: לאביי, מותרת לחלוץ בתוך תשעה חדשים, ולהינשא אחר תשעה.

לאביי בר אבא, אינה חולצת אפילו לאחר תשעה, עד שתדע שאין לצרתה ולד. שמא תלד צרתה בן קיימא, וחליצתה שלא לצורך וכשרה לכהונה. ואלו שנכחו בחליצה ולא בהכרזה שכשרה לכהונה, יטעו כשיראו שנשאת לכהן לומר שחלוצה מותרת לכהן.

ג] בלשון מתנה: דבריו קיימים, מפני שחילק נכסיו מחיים.

בלשון ירושה: לא אמר כלום, מפני שמתנה על מה שכתוב בתורה.

בשטר: הזכיר לשון מתנה, דבריו קיימים. בין שהזכיר בתחילה ותינתן שדה זו במתנה ויירשנה, באמצע ויירשנה ותינתן לו ויירשנה, או בסוף ויירשנה ותינתן לו.

ד] ר' יוחנן: קנה, מאחר והשטר נכתב בלשון מתנה, כוונתו לתת גם לשני במתנה.

ריש לקיש ווכן הלכה: השני לא קנה, שכוונתו לתת לו בירושה ואינו מועיל.